

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Keflavíkurkaupþún.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Norður- og austurtakmörk hafnarinnar er bein lína til austurs af Hellumiði út í beina línu til norðurs frá Kópu, suður af beinni línu til austurs frá Stekkjarhamri út í línuna frá Kópu.

Tvær vörður skulu settar á hvorn þessara staða, og sýni þær takmörk hafnarinnar.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Hreppsnefnd Keflavíkurhrepps hefur á hendi stjórn hafnarmála, en þrír menn, kosnir af hverri nýkjörinni hreppsnefnd á fyrsta fundi til 4 ára í senn, hafa á hendi framkvæmd þeirra. Er einn þessara manna kjörinn formaður hafnarnefndar og annar úr nefndinni hafnarstjóri.

Hafnarnefnd hefur eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á henni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, og annast fjárhald hafnarinnar og reikningsskil fyrir hönd hreppsnefndar. Reikningur hafnarsjóðs skal fylgja hreppsreikningnum og endurskoðast ásamt honum.

III. KAFLI

Hafnarsjóður.

3. gr.

Stofna skal sérstakan sjóð, sem nefnist Hafnarsjóður. Í hann renna allar tekjur hafnarinnar, sem ákveðnar eru í þessari reglugerð. Hafnarsjóði skal, eftir ákvörðun hreppsnefndar, varið í þarfir hafnarinnar, til greiðslu á kostnaði við stjórn hennar, til umbóta á henni, til bygginga hafnarmannvirkja og viðhalds á þeim, og til kaupa á landi í þarfir hafnarinnar.

Óheimilt er að nota fé hafnarsjóðs til annarra fyrirtækja hreppsins, eða binda það í lánum til þeirra.

IV. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

4. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ferma ekki né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfninni, að þau tálmi affermingu annarra skipa, og skulu þau í hvert skipti skyld að hlíta boðum hafnarstjóra eða starfsmanna hafnarinnar um það, hvar þau megi liggja eða leggjast. Aldrei mega nein skip liggja svo nærri bryggju, að eigi sé nægilegt pláss fyrir önnur skip að komast að eða frá. Skipum eða bátum má ekki leggjast svo, að þau hindri eða tefji umferð um höfnina.

Nú tregðast eigandi við að hlýða boðum hafnarstjóra eða starfsmanna hafnarinnar, um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni, og getur þá hafnarstjóri látið gera það á kostnað og ábyrgð eiganda. 10 22. jan.

5. gr.

Í hverju skipi, — að undanskildum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannlauð í lægi hafnarinnar, — skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er tekið geti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og látið framkvæma þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

6. gr.

Ekki má festa skip við bólvirki eða bryggju, nema við festarhringa eða festarstólpana. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki þess eigi nægilega gætt, má krefjast að bætt sé úr því tafarlaust.

Skýlt er að hafa tryggar hlífar í milli skips og virkis eða bryggju, ef krafizt er.

7. gr.

Gufuskip eða önnur vélskip mega ekki láta vélar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum standi hættu af því. Ekki má hleypa vatni á bryggju eða bólvirki að óþörfu.

8. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur þar, sem það að álitu hafnarnefndar tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eiganda, og er honum heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

V. KAFLI

Hafnarmannvirki einstakra manna og félaga innan hafnarinnar.

9. gr.

Meðfram strandlengjunni umhverfis höfnina má ekki gera í sjó fram neina bryggju eða önnur mannvirki, né heldur breyta þeim mannvirkjum, sem fyrir eru, og ekki fylla upp eða dýpka út frá landi, nema hreppsnefnd hafi veitt samþykki sitt til þess, að fengnum tillögum hafnarnefndar.

Skjóta má úrskurði hreppsnefndar undir úrskurð stjórnarráðsins. Sá, sem hefur fengið leyfi til að gera slík mannvirki, skal halda því svo vel við, að engin hættu stafi af því. Brot gegn því varða sektum frá 10 til 200 krónum, og hafnarnefndin getur látið nema burtu mannvirkið á kostnað eiganda.

10. gr.

Við bryggju eða uppfyllingu einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar, hafa skip rétt til að leggjast að í sömu röð og þau koma inn og sækja um það. Þó skulu skip, sem sigla eftir fastri áætlun, hafa forgangsrétt, næst eiganda.

11. gr.

Við hverja bryggju einstakra manna eða félaga, sem skipum er ætlað að leggjast að, skal vera umsjónarmaður, er hafnarnefnd tekur gildan.

10

22. jan.

12. gr.

Um lýsingu slíkra mannvirkja, þrífnað á þeim og ýmis nauðsynleg áhöld, svo sem stiga, landgöngubrýr, björgunarhringi o. s. frv., fer eftir þeim fyrirmælum, er hafnarnefnd setur á hverjum tíma, og gilda jafnt fyrir allar bryggjur og uppfyllingar innan hafnarinnar.

VI. KAFLI

Um almenna reglu.

13. gr.

Hafnarnefnd sér um að gætt sé almennrar reglu á höfninni og við hana. Er öllum skylt að hliða boði hennar og banni, og enn fremur annarra þeirra starfsmanna, er hún setur til þess að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger, getur hann kært það fyrir lögreglustjóra eða sýslumanni, en skipunum hafnarnefndar eða starfsmanna hafnarinnar ber að hlýða tafarlaust. Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

14. gr.

Öll skot við höfnina og á henni eru stranglega bönnuð, og sérstaklega skal gæta þess, að skot og fugladráp frá skipum og bátum á höfninni eða úr landi eigi sér ekki stað.

15. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljóss í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld eða ljós, nema í eldavélum skipsins og á ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, sem unnið er að fermingu þeirra eða affermingu. Áliti hafnarnefnd, að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er henni heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar ráðstafanir til varúðar.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, blach-fernis eða annað slíkt, sem eldhætta er að, við bryggjur eða í bátahöfninni.

16. gr.

Enginn má, nema með sérstöku leyfi starfsmanna hafnarinnar, láta skip eða báta standa við bryggjur yfir fjöru, og varðar minnst 25 króna sektum, ef út af er brugðið.

Sérhver formaður er skyldur til að víkja með bát sinn frá bryggjum, eða færa sig eftir skipun starfsmanna hafnarinnar.

17. gr.

Ekki má kasta seglfestu, ösku, kolum, matarleifum, fiskúrgangi, eða neinu slíku í bátahöfnina eða við hafskipabryggjuna, heldur skal það flutt þangað, sem hafnarnefnd hefur ákveðið.

Seglfestu má ekki taka í landi hafnarinnar, nema að fengnu leyfi hafnarnefndar í hvert skipti.

VII. KAFLI

Hafnargjöld.

18. gr.

Öll skip, 12 smálestir eða stærri, skulu greiða hafnargjald, er þau koma í Keflavíkurhöfn og hafa eitthvað samband við land.

Undanþegin hafnargjaldi eru herskip, varðskip, skip, sem hafa skirteini sem

skemmtiferðaskip, skip, sem gerð eru út til vísindarannsókna, skip, sem leita hafnar vegna óveðurs, en hafa ekkert samband við land. 10

22. jan.

Hafnargjöld greiðast af hreinni (netto) stærð skipa. Hálf smálest telst sem heil, en minna broti er sleppt.

19. gr.

- a. Fiskiskip, sem eru eign manna búsettra í Keflavíkurhreppi og eru skrásett þar, skulu greiða hafnargjöld einu sinni á ári, — 100 aura af smálest hverri, með gjalddaga 1. okt.
- b. Önnur íslensk fiskiskip greiða 10 aura af smálest hverri, í hvert skipti, sem þau koma til hafnar og hafa samband við land, þó ekki yfir 3 krónur af smálest samtals á ári.
- c. Innlend strandferða- og millilandaskip, sem sigla eftir föstum, auglýstum áætlunum, svo og vöruflutningaskip, greiða í fyrsta sinn á ári hverju, er þau koma í Keflavíkurhöfn, 30 aura af smálest hverri í hafnargjöld, en ekkert, þótt þau komi oftár á því ári.
- d. Öll önnur skip, sem til hafnarinnar koma, og hafa samband við land, greiða 7½ (7,5) eyrir af smálest hverri í hvert skipti, er þau koma í Keflavíkurhöfn.

20. gr.

Vélbátar 5—12 smálestir, sem heima eiga í Keflavíkurhreppi eða gerðir eru þaðan út, greiða 5 kr. árlegt gjald með gjalddaga 1. október.

21. gr.

Skip, sem lagt er við föst legugögn á höfninni, greiði árlega fyrir það aukagjald, sem hér segir:

- a. Ef þau eru skrásett frá Keflavíkurbænum, og eru að öllu leyti eign manna búsettra við höfnina eða hafnarsvæðið, greiði vélbátar upp að 12 smálestum 10 kr., 12—50 smálesta 30 kr., og 50 smálestir og þar yfir 50 kr. með gjalddaga 1. október ár hvert.
- b. Um aðra báta eða skip fer eftir samkomulagi við hafnarnefnd.

Lestargjald.

22. gr.

Öll skip, seglskip, gufuskip, mótorskip, bátar, hvers kyns uppskipunartæki, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða lestargjald, hvert sinn, sem þau nota hafnarmannvirki Keflavíkurhrepps, þó með þeim undanþekningum, er siðar getur.

Bryggjugjald.

23. gr.

Hvert skip, sem legst við bólverk, bryggju eða bátabryggju, skal greiða bryggjugjald af hreinu (netto) burðarmagni skipsins, talið í heilum rúmlestum. Brotum skal sleppt. Gjaldið skal greiða fyrir hvern sólarhring eða hluta af sólarhring, 12 aura af hverju tonni, þó aldrei minna en 12 kr. um sólarhringinn.

Ef skip liggur utan á öðru skipi, við bólverk eða bryggjur, skal það greiða 6 aura af hverri nettó rúmlest fyrir hvern sólarhring, þó aldrei minna en 6 kr. um sólarhringinn. Herskip og varðskip eru undanþegin bryggjugjaldi.

24. gr.

Bátar, sem stærri eru en 30 rúmlestir brúttó, skulu greiða kr. 7.50 fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem þeir liggja við bátabryggju, garð eða hafskipabryggju, en minni bátar kr. 3.00 fyrir hvern sólarhring.

10

22. jan.

Festargjald.

25. gr.

Skip og bátar, önnur en herskip og varðskip, sem nota festar, eign hafskipabryggju Keflavíkur, skulu greiða 5 aura af hverri nettó rúmlest skipsins fyrir hvern sólarhring, eða hluta úr sólarhring, þó aldrei minna en 50 aura um sólarhring.

Fjörugjald.

26. gr.

Fyrir að leggja skipi á fjöru, eða láta báta standa við bátabryggju til aðgerða eða hreinsunar, skal greiða 15 aura af hverri nettó rúmlest skipsins fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, þó aldrei minna en kr. 3.00.

Kjölfestugjald.

27. gr.

Ef skip tekur kjölfestu við hafskipabryggju eða bátabryggju Keflavíkur, skal það greiða 12 aura af hverri nettó rúmlest skipsins, en 6 aura af hverri rúmlest, ef það skipar upp kjölfestu.

Vatnsgjald.

28. gr.

Fyrir drykkjarvatn og ketilvatn handa skipum skal greiða það gjald fyrir hverja rúmlest er hafnarnefnd ákveður.

Hafnsögugjald.

29. gr.

Hvert það skip, 30 rúmlestir eða þar yfir, sem hafnsögumann notar að bryggju eða frá, skal greiða hafnsögugjald. Auk þess skal greitt sérstakt gjald fyrir leiðsögu skips á góðan legustað í námunda við höfnina.

30. gr.

Hafnsögugjald skal greitt samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

- a. Fyrir leiðsögu að bryggju 10 aura á hverja nettó rúmlest skipsins, þó aldrei minna en kr. 15.00.
- b. Fyrir leiðsögu frá bryggjum hálf gjald, þó aldrei minna en kr. 10.00.
- c. Fyrir leiðsögu á legustað innan Keflavíkurhafnar kr. 10.00 fyrir hvert skip, sem er allt að 100 nettó rúmlestir, og 2 aura að auki fyrir hverja nettó rúmlest fram yfir 100.

Fyrir leiðsögu frá og til nærliggjandi hafna greiðist samkvæmt gjaldskrá fyrir leiðsögu við Ísland frá 12. jan. 1934.

31. gr.

Öll skip, sem stærri eru en 30 smálestir brúttó, skulu, hvort sem þau nota hafnsögumann eða eigi, skyld að greiða hafnsögugjald í fyrsta sinn á ári hverju, er þau koma frá útlöndum, og leggjast að bryggjum í Keflavík.

Komi skip aftur á sama ári, skal það ekki greiða hafnsögugjald, nema það noti hafnsögumann. Herskip, björgunarskip, skemmtiskip og fiskiskip, sem skrásett eru hér á landi, eru undanþegin hafnsögugjaldi, nema þau noti hafnsögumann.

Vörugjald.

10

22. jan.

32. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum og skepnum, lifandi og dauðum, sem fluttar eru af skipsfjölnum á land, eða úr landi á skipsfjölnum, eða úr einu skipi í annað, með þeim undantekningum, er síðar getur.

33. gr.

Ef vörur, sem á farmskrá skips eru ákveðnar til annarra hafna en Keflavíkur, eru látnar í land um stundarsakir, skal aðeins greitt vörugjald, þegar vörurnar eru fluttar í land.

Undanþegnar þessu gjaldi eru vörur, sem látnar eru í land um stundarsakir vegna skemmda á skipi.

34. gr.

Af vörum, sem fluttar eru úr landi á skip og ákveðnar eru til annarra hafna innanlands, greiðist hálfvörugjald.

Hálfvörugjald skal og greiða fyrir þær vörur, sem fluttar eru úr skipi í strandferðaskip og ætlaðar eru til annarra hafna innanlands, og fyrir þær vörur, sem koma með strandferðaskipum frá öðrum höfnum innanlands, og eru fluttar í önnur skip.

35. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

a. Umbúðir, sem endursendar eru.

Olía, vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin notkunar, enn fremur kol, salt og ís, sem flutt er úr landi í íslensk fiskiskip til eigin notkunar. En hálfvörugjald greiðist af kolum, salti og ísi til erlendra fiski- eða vöruflutningaskipa, þótt það sé til eigin afnota.

b. Bréfaþóstur og farangur ferðamanna.

c. Vörur og tæki til hafnarmannvirkja Keflavíkurhrepps.

36. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu, sem nemur helmingi eða meira, telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skips við útreikning vörugjalds, og ber skipstjóra að láta hafnarstjóra í té eftirrit af farmskrá skips síns. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báta gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem fleyta hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugastan. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, þá greiðir skipið kostnaðinn.

Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæsta gjald skal greiða af.

37. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vörugjaldskrá tiltekur, og gjald greiða eins og þar segir. Þó skal aldrei reikna vörugjald lægra en 12 auro.

Ef vafi leikur á til hvers flokks skuli telja vörur, þá skal hafnarstjóri úrskurða.

Flokkar vörugjaldskrárinnar.

38. gr.

1. flokkur: Gjald 26 auro hver 100 kg:

Blý, brýni, sement, eldfastur leir, gaddavír og stálvír, gærur saltaðar í pökkum, hverfisteinar, ís, járn, koparvír, járn og stál, járnkeðjur og járnþípur,

10

22. jan.

- kaðlar, kitti, kol, krít, litarvörur þungar, prentsverta, salt, sild, sódi, togleður, þakjárn, þakpappi, ísvarinn fiskur, nýr fiskur, slægður og óslægður, óverk-
aður saltfiskur. (Gjald þetta af fiski greiðist aðeins, þegar honum er skipað út.)
2. flokkur: Gjald 40 aurar hver 100 kg:
Áburðarolía, baðlyf, benzín, feiti, fernisolía, fiskilínur, garnir, hrogn, hey, kálmeti, kartöflur, kornvörur, allsk. kjöt, leður, leirvörur, línolíum, mör, pappír og bækur, pokar, pokastrigi, rjúpur og aðrir fuglar, rúðugler, saltfiskur þurr, saumur, sápa, segldúkur, seglgarn, steinolía, tó, tjara, tvistur, vaxdúkar.
3. flokkur: Gjald 67,5 aurar hver 100 kg:
Ávextir, nýir, þurrkaðir og niðursoðnir, brauðvörur, harðfiskur, kaffi, kókó, lyf og lyfjavörur, lýsi, mjólk, niðursuðuvörur allsk., jurtafeiti, smjör, smjörlíki, súkkulaði, sundmagi, sykur, te, ull.
4. flokkur: Gjald 100 aurar hver 100 kg:
Dúnn, eldspýtur, fiður, glervörur, glysvarningur og þess háttar léttar vörur, rjól, rulla, reyktóbak, skinnvörur, skófátnaður, vefnaðarvörur, vindlar, vindlingar.
5. flokkur: Gjald 84 aurar hver 100 kg:
Aðrar vörur, sem reiknast eftir þyngd.
6. flokkur: Gjald 270 aurar hver teningsmetri:
Timbur, tunnur og þess háttar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.
7. flokkur: Gjald 546 aurar hver teningsmetri:
Bífreiðar, húsgögn, orgel, píanó, saumavélar, stundaklukkur, og þess háttar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.
8. flokkur: Gjald 340 aurar hver gripur:
Hross, nautgripir, svín.
9. flokkur: Gjald 42 aurar hver kind.
Sauðfé.
10. flokkur: Gjald 25 aurar hver 600 kg:
Allur fiskur upp úr sjó, slægður eða óslægður, sem er skipað upp við bryggju eða garð hafskipabryggju Keflavíkur, og skal vigtað upp, þegar skipað er upp úr skipum eða bátum. Enn fremur 15 aura fyrir hverja tunnu af sild, sem skipað er upp við sömu bryggjur eða garð.
11. flokkur: Gjald 7% af allri loðnu eða sild, sem veiðist við bryggjur eða fyrir landi hafskipabryggju Keflavíkur innan 60 faðma frá stórstraumsfjöru.

Lóðir og geymsluhús m. m.

39. gr.

Fyrir að leggja vörur, sem affermdar eru, á land hafnarinnar, skal greiða 2 aura fyrir hvern fermetra af landi því, sem varan liggur á, fyrir hvern sólarhring, talið frá öðrum degi, eftir að affermingu er lokið.

Sama gjald skal greiða fyrir vörur, sem fluttar eru á land hafnarinnar og fara eiga í skip.

40. gr.

Ef affermdar vörur eru látnar í geymsluhús hafnarinnar, skal greiða 5 aura fyrir hvert stykki, fyrir hvern sólarhring, eða hluta úr sólarhring, talið frá öðrum degi eftir að affermingu er lokið, enda sé varan hirt innan þriggja daga. Fyrir aðra vörugeymslu greiðist það gjald, sem um semur við hafnarstjóra.

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

10

22. jan.

41. gr.

Gjaldkeri hafnarnefndar sér um innheimtu hafnargjalda, og skal greiða gjöldin á skrifstofu hans.

42. gr.

Skipstjóri eða formaður ber ábyrgð á greiðslu hafnargjalda. Hafnarsjóður hefur haldsrétt á skipum, unz hafnargjöld eru greidd. Þegar gjalddagar eru ekki ákveðnir í reglugerð þessari, skal greiða gjöldin áður en skipið fer burt úr höfninni.

43. gr.

Vörugjald fyrir lóðir og geymsluhús hafnarinnar samkvæmt 39. og 40. gr. greiði móttakandi af vörum, sem fluttar eru úr húsum eða af lóð hafnarinnar.

Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa hafnarstjóra skil á greiðslunni. Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins. Ef vörur eru fluttar úr einu skipi í annað, greiðir sá vörugjaldið, er affermir.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga, þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið að bryggju. Vörugjald af vörum, sem fluttar eru frá bryggjunni, fellur í gjalddaga þegar vörurnar eru komnar á skip. Hafnarsjóður hefur haldsrétt á vörunum, unz gjaldið er greitt.

44. gr.

Leigu af lóðum og húsum hafnarinnar greiðir samningsaðili.

45. gr.

Gjald fyrir að nota krana, sporbrautir eða önnur tæki og áhöld, greiðir sá, sem semur við hafnarstjóra um afnotin.

46. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

47. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum lagareglum.

Ef samningum verður ekki við komið, um skaðabætur fyrir skaða eða skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum mönnum, dómkvöddum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að matsgerð er lokið. Yfirmat skal framkvæmt af fimm óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, er þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meir en nemi 10% af hinni ákveðnu skaðabótaupphæð.

Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

48. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni, meðan mál hans er óútklárað, nema hann setji tryggingu, er hafnarnefnd tekur gilda.

49. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum frá 10—400 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum.

Sektirnar renna í hafnarsjóð Keflavíkurkaupþúns.

10

50. gr.

22. jan. Með mál út af brotum gegn reglugerð þessari skal fara sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 76 14. nóvember 1917, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 22. janúar 1942.

Ólafur Thors.

Vígfús Einarsson.

11

26. jan. Staðfesting ríkisstjóra á skipulagsskrá fyrir sjóðinn „Stígur“, útgefin á venju-
legan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra 26. janúar 1942.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir sjóðinn Stígur.

1. gr.

Sjóðurinn Stígur er stofnaður með 400 kr., sem leggjast eiga í aðaldeild Söfnunarsjóðs Íslands og ávaxtast þar.

2. gr.

Vextir af sjóðnum leggjast jafnan allir við höfuðstólinn, en fyrsta ár hverrar aldar, fyrsta sinn árið 2001, má flytja helming þess, sem höfuðstóllinn, fyrir viðlagða vexti, hefur vaxið um á hinni næstliðnu öld, með vöxtum frá nýári, til skuldausra sveitarfélaga, hreppa eða kaupstaða, samkvæmt því er síðar segir.

3. gr.

Upphæð sú, er flytja má fyrsta ár hverrar aldar, samkvæmt 2. gr., skiptist, í fyrsta sinn sem skipt er, milli sveitarfélaganna í Austur- og Vestur-Húnavatns-sýslu, en í annað sinn sem skipt er, skiptist það, er flytja má, milli sveitarfélaganna í Húnavatns-, Skagafjarðar- og Eyjafjarðarsýslum ásamt Siglufirði og Akureyri. Við hver aldamót eftir það skiptist upphæð sú, er flytja má, milli allra sveitarfélaga á Íslandi. Þó skal aldrei neitt sveitarfélag, sem er í skuld, koma til greina við skiptinguna.

4. gr.

Upphæð þeirri, sem eftir hver aldamót má flytja til sveitarfélaga, skiptir stjórnarráð Íslands, ef það vill taka það að sér, milli þeirra, tiltölulega eftir mannfjölda í hverju sveitarfélagi, er í það sinn kemur til greina við skiptinguna, samkvæmt 3. gr. Stjórnarráðið gefur svo, áður en ár er liðið frá aldamótum, stjórn Söfnunarsjóðsins skýrslu um, hversu mikið kemur í hlut hvers sveitarfélags.

5. gr.

Upphæð sú, er hverju sveitarfélagi hlotnast, samkvæmt 4. gr., flyzt með vöxtum frá aldamótunum yfir á nafn þess sem vaxtaeiganda í aðaldeild Söfnunarsjóðsins með þeim skilmálum, að helmingur vaxtanna af þeirri upphæð og því, er við hana bætist, leggist árlega við höfuðstólinn, en hinn helmingur vaxtanna falli árlega til útborgunar til hlutaðeigandi sveitarstjórna.